

det argument betyder åbenbart intet for en socialistisk regering.

Forslagsstillerne har hentet inspiration fra Storbritannien, som efter det oplyste har haft gode erfaringer med en lignende ordning siden 1994.

Hvad angår intentionerne med B 117, har dette Dansk Folkepartis fulde opbakning, men jeg tror, det bliver vanskeligt administrerbart. Dermed skal det dog ikke opgives. At lade testpaneler og fokuspaneler måle de administrative byrder af ny lovgivning har Dansk Folkepartis fulde opbakning.

Som sagt kan Dansk Folkeparti støtte begge beslutningsforslag.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal starte med at sige, at vi i CD kan tilsige et positivt ja til de to beslutningsforslag. Det gjorde vi også, da vi behandlede dem sidste gang.

Vedrørende beslutningsforslaget om etablering af en dereguleringsenhed kan jeg sige, at det faktisk er noget, der har optaget CD i flere år. Vi havde det med i et oplæg til vores landsmøde i 1996. Dér havde vi et forslag, som hed »10 bud for regulering«, og jeg vil lige nævne et par stykker. Det var: Man skal kun regulere det væsentlige, og man skal fokusere på det overordnede mål. Man skal også skabe et rimeligt forhold mellem regulering og belastning, og så skal man sørge for at koordinere mellem myndighederne, og man skal begrænse antallet af love og regler, og så skal man være konsekvent. Det var nogle af de bud, som vi bl.a. havde med i vores oplæg.

Vedrørende beslutningsforslaget om byrdebudgetter vil jeg sige, at der er iværksat mange gode initiativer vedrørende bekæmpelse af det administrative bøvl. Det sidste nye er jo, som det før er blevet sagt, Letløn, som vi i CD er utrolig glade for at regeringen er kommet med.

En ting skal siges: Bøvlet skal bekæmpes, og CD vil altid lægge sine mandater til et forslag, som går ud på at bekæmpe bøvl.

Så vi kan give et positivt tilsagn.

Frank Aaen (EL):

Andre har omtalt det her som genfremsættelser, og når man læser det, så kan man også undre sig lidt over, hvorvidt der overhovedet er mening i det her.

Altså, er der nogen, der går ind for mere bøvl end nødvendigt? Nej, det er der nok ikke. Er

der nogen, der er imod, at man prøver at gøre det nemmere for alle, herunder virksomhederne? Nej, det er der sådan set ikke.

Så jeg vil sige, at hvis det var sådan, at vi skulle få lidt inspiration fra V og K på det her område, så måtte man prøve at præstere noget nyt, og jeg har et par forslag til noget nyt, V og K kunne gøre. V og K kunne gå ned og analysere problemet mere. Der er – i parentes bemærket for mig – ikke nogen tvivl om, at de fleste gange, når man trækker det her ord bøvl frem, så er det, når det drejer sig om, at virksomhederne skal betale deres skat, skal betale deres afgifter og skal tage hensyn til miljøet. Det er oftest dér, vi hører V og K sige, at nu kommer der mere bøvl.

Men jeg synes, at V og K skulle gå lidt dybere i analysen af, hvor der er kilder til bøvl. Jeg er sikker på, at EU vil optræde som den helt store producent af bøvl for landets virksomheder. Der er ikke noget så kompliceret som EU's støt-teordninger. Der er ikke noget så kompliceret som EU-STATS, altså statistikkraft. Dér var virkelig noget, som man kunne overraske os alle sammen ved at gå ned og tage fat på og sige: Jamen vi må have gennemanalyseret og nedbragt bøvlet, der kommer fra EU. Så ville vi få en ny diskussion.

Eller et andet forslag, der ville overraske os alle sammen og skabe en inspirerende debat her i Folketingssalen: Nu har vi gennemanalyseret det bøvl, som landets arbejdsløse er udsat for, den enorme bunke af skemaer og besynderlige regler, der ændres hvert halve år, og som gør, at enhver, der støder ind i de systemer, som arbejdsløshedsindustrien er, får et dybt kulturchok og er nødt til at hyre alle mulige eksperter for overhovedet at kunne udfylde de skemaer, de får.

Hvis der er nogen, der er udsat for administrativt bøvl og overregulering, og som har brug for deregulering, så er det landets arbejdsløse, så er det dem, der har brug for at få støtte fra det offentlige, fordi de er kommet i en eller anden social situation, de ikke kan klare. Se, det ville være overraskende, hvis man kom med et forslag, der sagde, at det må vi tage fat i.

Det her er ikke spor overraskende, og det får samme svar som sidst.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, uden at det skal danne præcedens, så vil jeg sige, at jeg nærmest er enig med hr. Frank Aaen i denne sag her.